

IPOCRIZIA sau FALSUL POLITIC

Sintem martorii unor evenimente și atitudini de-a dreptul paradoxale.

Mizând pe ignoranța mării majorități sau lășității de care s-a dat dovadă în anii de oprimare, o serie de indivizi lipsiți de caracter și cu un tupeu ieșit din comun, se comportă de o manieră scandalosă care nu numai că frizează lipsa bunului simț, dar se confundă chiar cu nebunia!... Ca să fiu la obiect, dacă tovarășul Iliescu nu-și neagă convingerile politice, nici trecutul comunist, păstrând doar secretul de serviciu în cadrul agenturilor străine de țara asta, Domnul de peste noapte, Petre Roman, apare ca picat din abisul inocenței.

Apariție meteorică, enigmatică, mereu în fața camerelor de luat vederi, cînd în pulover, cînd în costum de play-boy la ultima modă, s-a remarcat ca un arbitru al fătărniceii, cu cele două fețe, una îndreptată spre exterior și alta spre interior.

Puternic marcat de educația primită în familie, de la niște aprigi luptători pentru internaționalismul proletar, s-a zbatut cu răsfățul și emanciparea celui care, departe de generația tină, și-a petrecut vacanțele în Occident unde și-ar fi dat și teza de doctorat. Contactul cu civilizația a avut, fără îndoială, o influență nefastă care i-a dat trăsătură acestei dualități firești. Fețele acestei rezultante sînt: comunismul și anti-comunismul, șovinismul și patriotismul, semitismul și religia creștină, xenofobia și naționalismul, elitismul și populismul și, nu în ultimă instanță, cochetăria cu opoziția de care se teme cel mai mult, dar pe care nu o iartă niciodată cînd are ocazia să o blameze.

Erijat în marele salvator al poporului român, s-a cocoțat în virful piramidei, în timp ce muritorii de rînd își fac

complexe pentru gestul de plăitori ai organizațiilor de bază locale, sau informatori obligați ai securităților județene.

Exemplul liderului de partid, zis național și fost premier, nu este un caz izolat, nenumărate exemple putîndu-se da în acest sens. Nume devenite notorii ca Roman (Ionel), Enache, Ninosu, Văcaru, Dumitrașcu sau Severin nu exprimă decît o infimă parte din categoria „pescuitorilor în ape turburi”, în fapt niște demagogi și oportuniști care luptă pentru menținerea Frontului Salvării Nomenclaturii, alături de cei care, infiltrați în partidele de opoziție, caută să se „salveze pe sine”!

Fenomenul este abject, dar își are explicația în jumătatea de secol de infern comunist, care pe foarte mulți nu-i mai surprinde: minciuna, corupția, hoția, crima, sînt tolerate ca o realitate de fapt, ca o față pragmatică a lumii. Asta explică situația deplorabilă a țării noastre, a decadentismului zis neocomunist, depășit pînă și de Albania la ultimele alegeri legislative, unde opoziția a cîștigat cu peste 70 la sută, infirmînd fenomenul discreditării, denumit „albănizare”, rămas valabil la noi prin incertitudinea existentă.

Și pentru că vorbim de atitudini, este inexplicabilă poziția liderului național liberal în raport cu Convenția Democratică, într-un moment istoric de grea cumpănă (?) și care dă apă la moară celor ce susțin că „ne merităm soarta”.

Să sperăm că în fața acestui scenariu grotesc, stîndarul inteligenței românești nu va coborî din nou: libertatea și democrația adevărată fiind pîrghiile care să-l mențină la cote înalte de prestigiu și demnitate națională.

arh. Liviu NICULIU

Caricatură de Rudi SCHMUCKLE

INFORMATII

Conferință

Vineri, 3 aprilie a.c., ora 17, la Casa de Cultură a Sindicatelor din Sibiu — sala Studio — se va desfășura Conferința de alegere a Partidului Alianței Civice pentru municipiul Sibiu. Sînt invitați membrii P.A.C. din municipiul Sibiu, alte persoane care doresc să se înscrie în partid.

Consiliul Director al P.A.C. Sibiu

Sărbătorile Ortodoxiei

Azi, 2 aprilie 1992, ora 18, în Catedrala Mitropolitană, P.S. Casian, arhiepiscop vicar la Episcopia Dunării de Jos, va ține un cuvînt de învățătură.

Vineri, 3 aprilie 1992, ora 18, în Aula Facultății de Teologie „Andrei Șaguna” din Sibiu, vor avea loc „Convorbiri de seară” cu Pr. Prof. Dr. Ioan Ică.

TEATRU

Teatrul de Stat din Sibiu prezintă azi, 2 aprilie a.c. și mîine, 3 aprilie, de la ora 19, spectacolul cu piesa „CARTOTECA” de Tadeus Rozevici. Biletele se pot procura de la Agenția teatrală din str. N. Bălcescu nr. 17, între orele 11—18. Informații la telefon 43 19 90.

Concert vocal simfonic

Filarmonica „W.A. Mozart” Sibiu prezintă mîine, 3 aprilie a.c., ora 18, în Biserica Romano-Catolică din Piața Mare, PASIUNEA DUPA MATEI — MATTHAUS PASSION — de J.S. Bach. Dirijor: Cristian Florea. Soliști: Bianca Manoleanu, Carmen Opreșanu, Szilagy Zsolt, Florin Diaconescu, Pompei Hărășteanu și Gheorghe Roșu. Își dă concursul Corul Filarmonicii „Transilvania” din Cluj-Napoca. Dirijorul corului — Cornel Groza.

Recital de flaut

Astăzi, 2 aprilie a.c., ora 18, în sala Forumului Democrat German are loc un recital de pian susținut de Mathias Irtel von Brannndorff din Germania. La pian — Dragoș Mihăilescu. În program lucrări de: Mozart, Schumann, Martinu, Gaubert și Prokofiev.

Laptele, apa și alte probleme grave...

Luni, 30 martie, a avut loc la Primărie întîlnirea săptămînală, devenită deja tradițională, a primarului cu factorii de răspundere din Sibiu.

În deschidere, dl. ing. Sorin Șerbu a cerut lămuriri în privința aprovizionării deficitare cu lapte, mai ales că luni s-a asigurat doar cota de lapte pentru copii. Am putut afla astfel că întreprinderea de profil din Medias se află în reparație capitală, ceea ce face ca laptele colectat în acea zonă să fie adus spre prelucrare la Sibiu. Problema cea mai gravă o constituie acidularea laptelui, din cauza lipsei de igienă la muls. De asemenea, laptele colectat din zona Medias este de calitate slabă, fiind smîntînit și diluat. De asemenea, laptele a fost folosit, uneori, la furajarea viteilor, iar smîntîna, netratată termic, a fost livrată pe piață, lucru periculos, care poate produce îmbolnăviri. Despre această situație a fost anunțată și Comisia de Inspectie Veterinară de la București, dar nu s-au luat măsuri. În primăvara fiecărui an se pare că au existat probleme cu acidularea

laptelui, ceea ce impune folosirea laptelui praf. În această iarnă s-a folosit lapte praf doar în proporție de 5 la sută față de maxima admisă de 35 la sută. Pentru rezolvarea situației s-a luat măsura de a se închide secția de închegare lapte și brînză din Agnita, urmînd ca laptele din această zonă să fie destinat consumului curent. Se așteaptă și sosirea untului din import (deci, tot sărat) care, sperăm, o să acopere necesarul în perioada sărbătorilor de Paști.

Chiar dacă activitatea bisnitarilor s-a redus în zona Pieței Cîbin și Pieței Obor, ea nu a încetat. Deficitul s-a dovedit activitatea Poliției și pe str. Nicolae Bălcescu, unde posesorii de autoturisme, în special cu numere străine, sfidează interdicția de circulație, deși s-au aplicat 42 de amenzi în cursul săptămîinii trecute. În momentul cînd s-a recomandat TAROM-ului să-și parcheze autobuzul în altă parte și nu în fața agenției, s-a răspuns cu amenințarea că va suspenda cursa de București. Oare legea să fie pe tocmeală?

S-a recomandat, de asemenea, să se ia măsuri împotriva celor ce comercializează alcool în piețe și alte zone publice.

Problema curățeniei orașului rămîne de actualitate, ca de altfel și comportamentul incorect al lucrătorilor de la „Salubris”.

Pe viitor, cei ce depozitează gunoaie în locuri nepermise vor fi amendați. S-a cerut și refacerea pieței din cartierul Vasile Aaron — ale căre mese au fost mutate în cartierul Valea Aurie și în alte locuri — precum și a pieței de lingă Teatrul de Stat.

Problema apei este încă departe de a fi rezolvată. Marilor consumatori (întreprinderile industriale) li se pune în vedere să-și repare de urgență robinetele de închidere automată a rezervoarelor tampon, precum și întreaga instalație de incintă, pentru că altfel apa se scurge direct la canal. În momentul de față acumularea de la Gura Rîului conține 2,9 milioane m.c., față de un necesar de 7 milioane m.c., capacitatea

(continuare în pag. a III-a)

Marius GHEORGHIU

În Front... capefront

Imediat după bruscă sa emanație, din decembrie 1989, Frontul aflat într-o criză puternică de credibilitate și-a ales, cu de la sine putere, un număr de membri din rîndul celor mai cunoscuți opozanți ai regimului comunist. Acestora li s-au adăugat și o sumă de oameni de bună credință, care ieșiseră în stradă în acel final de an, dar marea majoritate au constituit o nomenclatură din linia a doua și a treia, precum și oportuniști de circumstanță. Cei din primă categorie au sesizat căcialmăua în care se încerca atragerea lor și s-au retras din Front (M. Dinescu, D. Cornea, D. Mazilu etc.), iar încetul cu încetul și cei din a doua categorie au părăsit Frontul (vezi cazul Claudiu Iordache). Cei rămași s-au chinat din răspuși să se agate de scaune, păstrîndu-și unitatea de monolit în vederea „ciolaniadei” din mai 1990. Și astfel: „Dintr-aceștia țara noastră își alege astăzi solii! / Oameni vrednici ca să șadă în zidirea sfîntei Golii / În cămeși cu mîncei

(continuare în pag. a III-a)

Marius GHEORGHIU

„Omul fără cuvinte“

(Autoportret)

Rudi Schmückle se află în atitudine imprimată caricaturală față de pasivitatea visului diurn, fie el o magazie a viselor ori starea de veghe a anecdoticului dintre ființă și obiect, ajuns, la urma urmelor, să se suprapună cli-

pei abstracte de peste zi.

Caricaturile lui nu sînt croite pe un limbaj textual, căci le-ar stăpîni și le-ar condamna la explicitate narativă.

Mîna îi este subțiată de gîndul tușului. Puțin nevrotică, în sensul zburdălniciei intelectuale (amintind de o caricatură „manuală“, printre ultimele din cele apărute la Sibiu), nici prea timidă, neavînd, deci, mișcări banal-retroactive; nici brutală, necunoscînd așezarea tușelor anarhic, din încheietură.

Caricaturile lui Rudi urmăresc teroarea secunde comprimate în cristalizări din peniță, niciodată radicalizate; ele se află sub garda textului, nemaiașezînd trebuința de paralelism explicit-conceptual.

Așa sînt caricaturile lui. Schimbînd, brusc, stările zilei tușate cu senzația transformării în obiect recreat, noaptea.

O extremă răbdare în fața inițierilor caricatural umane îl face pe Rudi Schmückle, oarecum asemănător saltimbancului ucenic, să ne așeze, definitiv, în fața propriilor lui saltimbanci; nu înainte de a-și rupe de o mie de ori falangele în taină și, doar apoi, scoțîndu-i la iveală, desăvîrșiți.

Andrei ILENI

P.S.: Rudi Schmückle se află de mai mult timp în Germania. În februarie a.c. i s-a vernisat cea de-a treia expoziție, la Galeria „Hans-Jürgen Naeve“ din Burkheim.

Azi miine — brațe fără piine (!?)

Cite ceva despre fața nevăzută a FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL DE JAZZ „NAE IONESCU“

Vom zăbovi în cele ce urmează asupra frământărilor, a trudei, a zbuciumului organizatorilor. Febra de a pregăti Festivalul, stressul în care organizatorii au trăit pe tot parcursul acestuia, au format „schelăria“ fără de care n-ar fi fost posibilă nu doar prezenta ediție — date fiind conjunctura economică actuală, precum și lipsa normativelor privind sponsorizarea manifestărilor culturale — dar nici acest eveniment cultural care, iată, a dovedit că are o rezonanță internațională.

Un singur exemplu, pe care-l considerăm edificator: sîmbătă, 28 martie, în gala a doua a Festivalului trebuia să concerteze și formația „FIVE EASTERN MUSICIANS“. Numai că bateristul rus Stanislav Korotilov, care inițial dorise a face parte din această formulă, a declinat în ultimul moment participarea la Festival. A fost pusă sub semnul întrebării chiar evoluția celorlalți patru muzicieni. Organizatorii n-au stat cu miinile în sîn și, după stăruitoare demersuri, s-a ajuns la o soluție cît se poate de inspirată. Astfel, basistul rus Anatolii Babii a concertat solo, în gala de duminică, 29 martie. Prietenul lui Johnny Răducanu (care de altfel l-a și invitat la Festival) a cîntat de o manieră sobră, interiorizată. Profunzimea interpretării, subtilitatea acestui „lup singuratic“ au produs publicului o puternică impresie.

Reprogramați și ei pentru a doua zi, ceilalți trei muzicieni — Mircea Tiberian (pian), Garbis Dedeian (sax), Dan Lonescu (chitară), au a-

pelat la basistul Ionuț Baranga, un tînăr emul al lui Johnny Răducanu. Ei au evoluat sub titulatura: „The Roumanian All Stars“. Invitatul „stelelor românești“ a fost bateristul austriac Joe Bandish. „Trupa“ ad-hoc creată a cîntat cu fervoare, fiind răsplătită cu ropote de aplauze și bisată cu insistență.

La succesul actual al ediției a Festivalului Internațional de Jazz de la Sibiu au contribuit din plin:

■ **Comitetul Director** al Festivalului, alcătuit din: Mihai Chiorean, Gabriel Albrecht și Emil Ionescu (toți trei fiind și promotorii Fundației și Clubului de Jazz „NAE IONESCU“ din Sibiu), Dan Furdul, Valerian Mares, Mihai Godoroja, Minel Stroița și Moșu, adică Florian Lungu, directorul artistic și prezentatorul Festivalului.

■ **Instituțiile** implicate: Centrul Cultural American din București, Institutul Francez — Alianța Franceză din România, Institutul Goethe din București, Fundația Stichting Deventer — România, The Swedish Institut.

■ **Sponsorii**: „COMPA“ S.A. Sibiu, „Fundația SOROS pentru o societate deschisă“, ziarul „Curierul Național“, firma „PORTO“ din Sibiu, „MOARA CIBIN“ Sibiu, „D.H.L.“ București și firma „CERKOM“ din Sibiu.

Afișul Festivalului Internațional de Jazz „NAE IONESCU“, dar și portretul lui Nae Ionescu, expus în holul Casei de Cultură a Sindicatelor, au fost realizate de Willy Dusil.

A consemnat T.O.-fan

La lipsuri egale, taxe egale!

De la Asociația de locatari nr. 9 (Turnișor) primim următorul text:

„În urma executării revalorificării din 8 iunie 1991, Asociația a fost obligată de către Corpul de Control să ia măsuri conform Legii nr. 5 din 1972 art. 24 împotriva debitorilor:

Hațegan Liviu, domiciliat în Șoseaua Alba Iulia, bloc 9, ap. 43 (gestionar la Mic-Gros nr. 30), restanțier din decembrie 1990 și iulie, august, septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie 1991, ianuarie, februarie 1992 conform listelor de plată ajungînd la suma de 7.866,20 lei.

Mărășescu Maria, domiciliată în Sibiu, Șoseaua Alba Iulia, bloc 9, ap. 8 (lucrătoare la Bulevard) conform listelor de plată fiind restanțieră din iulie, august, septembrie, octombrie, noiembrie, decem-

brie 1991, ianuarie, februarie 1992, ajungînd la suma de 7.271,60 lei.

Săcelean Ion, domiciliat în Sibiu, Șoseaua Alba Iulia, bloc 9, ap. 6 (inginer la I.P.L. Sibiu), conform listelor de plată avînd restanță din august, septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie 1991, ianuarie, februarie 1992, ajungînd la suma de 6.532 lei.

Frum Marius, domiciliat în Sibiu, Șoseaua Alba Iulia, bloc 9, ap. 38 (inginer la Metalurgica), are restanță de 4.532,20 lei.

Mitea Ioan Luca, are o restanță de 6.115,15 lei.

Totalizînd, restanța este de 32.317,05 lei.

Menționăm că am fost în judecată, cu Sentința Civilă nr. 3610 din 4 septembrie 1991 și am avut cîștig de cauză. Cu toate acestea restanțierii au reclamat domnului Dumitrescu Marius, delegat al Primăriei, care le-a constituit o așa-zisă asociație a restanțierilor, unică pe țară (...).

Acestea reies din procesul verbal încheiat în 10 septembrie 1991, anexat la Judecătoria Sibiu. După hotărîrea judecătorească acest delegat rămas din vechea Primărie, Dumitrescu Marius, fără să verifice adevărul, a legalizat și constituit legal, la data de 1 februarie 1992, această asociație a restanțierilor, care va funcționa de acum încolo.

Ne întrebăm ce rost mai are fondul de rulment plătit de ceilalți locatari (să plătim noi taxe le restanțierilor?). Acest delegat, Dumitrescu Marius nu s-a gîndit că separîndu-se un bloc față de celelalte blocuri ne crește taxele, în special celor cu persoane multe. De asta avem noi nevoie la ora actuală? Semează **Cornea Șt.**, președinte și **Ganea Stela**, administrator.

Așa stau lucrurile la Asociația de locatari nr. 9. Nu fără regret trebuie să spunem că dacă apa și căldura nu ar lipsi din apartamente nu s-ar ajunge la această situație. Pentru că în cazul de față restanțierii pun problema că nu au pentru ce să plătească taxe. Călea aleasă de această dată nu este însă cea potrivită, pentru că lovește în ceilalți locatari al blocului, nicidecum în adevărații vinovați. Ce ne rămîne de făcut? La lipsuri egale — taxe egale, pînă se va găsi o soluție pentru toți, nu numai pentru unii răzvrătiți.

Gabriela BĂLAN

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SIBIU

NOTĂ

cu privire la protestul doamnei Dijmărescu

Întrucît în ziua de luni, 30 martie 1992, d-na Dijmărescu Maria a început o grevă a foamei în fața sediului Primăriei municipiului Sibiu, exprimîndu-și protestul față de nerezoalvarea unor probleme locale, dorim să aducem la cunoștința opiniei publice acest caz. În acest sens precizăm că fam. Dijmărescu, în luna ianuarie 1992 a ocupat abuziv (fără repartitie sau contract de închiriere) locuința din fondul locativ de stat, situată în casă individuală, din str. Prof. Șpan nr. 1, Sibiu, compusă din două camere și dependințe, deși deține cu contract de închiriere, legal încheiat o locuință din fondul locativ de stat compusă din două camere și dependințe confort I, în str. Rahovei nr. 39, ap. 60.

Locuința din str. Prof. Șpan nr. 1 a devenit disponibilă prin plecarea fam. Paraschivescu Dumitru, pensionar și, în consecință, conform prevederilor legale s-a repartizat tot unei familii de pensionari, în timp ce soții Dijmărescu sînt încadrați în muncă la „COMPA“ S.A. Sibiu (fostă I.P.A.S.).

Ca urmare, conform prevederilor legii rezolvarea problemei locative a acestei familii este de competența Consiliului de administrație și a Sindicatului S.C. „COMPA“ S.A. Sibiu și în nici un caz a

Primăriei Sibiu. Acestea aveau posibilitatea să atribuie o altă locuință fam. Dijmărescu, pentru că în anul 1991 la această unitate s-au repartizat un număr de 14 locuințe și alte 23 au devenit disponibile prin plecarea unor angajați ai unității, însă, familia Dijmărescu figura pe locul 71 pe lista de prioritate.

Menționăm că locuința din str. Prof. Șpan nr. 1, ocupată abuziv de fam. Dijmărescu, a fost repartizată în ședința Primăriei din 14 februarie 1992 fam. Niță Gheorghe, pensionar, a cărei locuință este supusă demolării, ambii soți fiind bolnavi, părinți ai eroului Niță Octavian decedat în timpul Revoluției din decembrie 1989.

În consecință, nu putem fi de acord cu încălcarea flagrantă a prevederilor legii și cu încercarea de forță a familiei Dijmărescu, care dorește să-și soluționeze problemele prin amenințări și prin eludarea căilor legale. Această, cu atît mai mult cu cît în municipiul Sibiu, la această dată, sînt mulți încercători de acest gen, locuințele care devin disponibile fiind ocupate abuziv.

Dacă dorim realizarea unui stat de drept, trebuie să începem să respectăm legea.

ing. Sorin ȘERBU,
primar

METONIMII Cioran: imposibila convertire (II)

Dar iarăși cazi în paradox. Convinși că, cîndu-l pe Cioran, te citești pe tine, ai putea crede că e suficient să prinzi un fir din stufoșul, multicolorul și adesea contradictoriul său discurs — cel pe care-l consideri cel mai propriu gîndului tău gîndit de el — și, urmîndu-l, să ajungi la lumină. Amară decepție. Căci gîndul te învîrte atît de mult pe spirala paradoxului încît atunci cînd te scoate la liman — dacă te scoate — ești mai zăpăcit și mai stors de certitudinî decît în momentul pornirii. Hotărît lucru, Cioran nu e un spirit încurajator. Zadarnic ai spera că, frecvențîndu-l, ți-ar putea „lumina calea spre împlinire, spre descoperirea sensului vieții“ — cum se spune despre alți mari gînditori. El nu e decît oglinda care ți se așează mereu în față spre a te arăta cum ești, nu cum ai vrea ori ar trebui să fii. Și, Doamne, ce cîmpit de greu e, citeodată, să te privești în oglindă! Mai ales în una care-ți reflectă și partea de subconștient a chipului, ba chiar și ceea ce am putea numi existența de rezervă (criteriul

salvării prin ignoranță, misterul acceptat). A gîndi împreună cu el înseamnă „a înceta să vizezi, înseamnă a te răzvrăti împotriva misterului și a-i proclama falimentul“.

Se pare, deci, că singura modalitate de a ți-l apropia este de a te izola de el. Nu a-l abandona ci, am spune, a-l închide într-un ou. L-ai citit, l-ai gîndit și l-ai pus de o parte, spre a fi clocit de timp și a nădăjdui că s-ar putea ivi de acolo, cîndva, un pui de gînd care să te însoțească la nevoie în lungul drum al propriei tale singurătăți, în „îndelungul dezgust senin“ la care te-a condamnat existența.

Ai putea, astfel, înghesui acolo toate maldăile care-ți bîntuie spiritul, toate chinurile nopților de nesomn, de la îndoială la disperare, de la scepticism la angoasă, de la sentimentul frustrării la ideea de renunțare, de la plictis la dezgust existențial.

(va urma)

Vasile AVRAN

O LECȚIE DE ISTORIE In Front... ca pe front

Istoria României ne învață despre modul de comportare și luptă a tineretului în realizarea idealurilor naționale. **Revoluția de la 1848, Unirea Principatelor, Războiul de Independență din 1877-78, Primul Război Mondial, Unirea cea Mare din 1918** s-au realizat prin sacrificiul tineretului. După 1944, când România a fost subjogată de caracatița roșie, tot tineretul a fost acela care a luptat cu arma în mână, în munți, sau s-a organizat „în subteran”, împotriva comunismului. Tineretul nostru a răsturnat în decembrie 1989 tirania și doctrina marxistă, nefaste poporului român. Întotdeauna tineretul a fost entuziast. Întotdeauna a avut un ideal de realizat.

După 1989, tineretului i se deturnează idealul pentru care a luptat în decembrie: **libertatea**. Nu i s-a lăsat timp să se regăsească. Minciuna, dificultățile financiare, impulsul moral și social, încercările de pervertire a conștiințelor i-au făcut pe mulți tineri să devină blazați, degustați chiar. Ca urmare, citeva zeci de mii de tineri au luat calea exilului. Gravă pierdere pentru Țară!

Cu totul altfel e situația în Basarabia. Pleiada de intelectuali patrioți a creat un climat favorabil, dînd tineretului idealul reintegrării Țării. Un grup de tineri entuziaști, **îngerii Basarabiei**, au venit, purtînd Crucea în fruntea lor, la București. Este acesta un strigăt de durere și disperare: **Noi sintem copiii voștri, de ce ne-ați părăsit?**

Articolul I din Tratatul de pace de la Paris, din 1947, glăsuiește: „Frontiera sovieto-română este astfel fixată în conformitate cu acordul sovieto-român din 28 iunie 1940 și cu acordul sovieto-ucrainean din 29 iunie 1945”.

Tineretul basarabean știe că fosta U.R.S.S., în 24 decembrie 1989, a declarat nul și neavenit **protocollul secret Ribbentrop-Molotov**, din 23 august 1939, prin care ni s-au răpit Basarabia, nordul Bucovinei și ținutul Herței. Prin urmare, s-au anulat atît cauza cît și efectul unui act samavolnic, iar prin dezmembrarea U.R.S.S., Basarabia devine liberă. Strigătul de durere și disperare este îndreptățit. Guvernul nostru (de „azi”) n-au mișcat un deget spre a revendica un drept al poporului român. Ucraina și Rusia, desigur că au considerat tăcerea guvernanților actuali ai României ca un act de aprobare a situației existente.

Indiferentismul s-a infiltrat și în rîndul maselor populare. Un exemplu concret îl avem la Sibiu. În 27 martie 1992, la simpozionul organizat de Asociația „Pro Basarabia și Bucovina” au participat 200 de concetățeni, în marea lor majoritate veterani de război și foști deținuți politici. Din cele două sute de participanți circa 15 au fost basarabeni și cam tot atîția tineri. În Sibiu, după cum se știe, sînt două mii de refugiați basarabeni. Îi întrebăm: Au uitat de locul lor de naștere, de morimintele strămoșilor?

Și trebuie să adresăm o întrebare și partidelor politice din Sibiu: Ce reprezintă Basarabia pentru ele? Aceeași întrebare e valabilă și pentru indicate, școli, facultăți...

În Republica Moldova românii sînt asasinați de bande mercenare. Pericolul pîndește întreaga Basarabie, căci o nouă republică rusească e pe cale de a lua ființă, avînd capitala la Odeșă. Sibiienii, ca și cei mai mulți dintre compatrioții noștri, dorm liniștiți, nu sesizează pericolul, nu sînt solidari cu frații noștri care au lansat un strigăt de alarmă?

Tineretul basarabean ne-a dat o lecție de istorie!

Vasile GIURGIU
— veteran de război —

Laptele, apa și alte probleme grave...

(urmăre din pag. I)

acestea fiind de 15,5 milioane m.c. Întreprinderea de Apă-Canal, din cauza blocajului financiar, are un debit de 36 milioane lei, lucru care îi crează grave dificultăți în pregătirea și asigurarea materialelor pentru intervenții și reparații capitale.

Celor care nu înțeleg să-și achite taxele aferente consumului li se va sista livrarea de apă, la 40 de zile după expirarea termenului de plată. Cu începere din data de 1 aprilie s-a stopat furnizarea a-

(urmăre din pag. I)

lunghe și pe capete scufie / Ne fac legi și ne pun biruri, ne vorbesc filosofie”. Și, pentru că, cine Front zice, război zice, aceștia au început o sistematică vinătoare, discreditare și reprimare a celor cu vederi anticomuniste, prin mișcări regizate ale „miniei proletare” (mineriadele) care nu doar că fac victime, dar discreditează țara, aducînd-o în postura de lanternă roșie a trenului reformei. Se pornește apoi o intensă luptă pentru capătulă a celor ajunși în funcții și a clientelei lor. Cei ce au pierdut avantajele puterii politice în decembrie 1989, reușesc să cîștige avantajele puterii economice.

Pînă aici toate bune și frumoase, dar „blestemații” de capitaliști, veșnic gata să ne fure sau cumpere țara, nu

gentului termic, iar apa caldă va fi livrată zilnic între orele 5-10 și 14-23.

În încheiere, dl. viceprimar a atras atenția factorilor responsabili asupra unei serii întregi de nereguli existente în perimetrul municipiului, urmînd ca aceștia să intervină rapid pentru soluționarea lor.

(Dacă se va găsi suma de 1,8 milioane lei, ar fi posibil să avem și marce rutiere, dar pînă atunci să mai avem puțină răbdare pînă sosește mult așteptatul buget...)

mai prea vor să discute cu noi. Din umbră se naște o nouă mineriadă, care duce la demiterea compromisului Guvern Roman. Se deschide în mod fătîș un front în Front. Frațiunile pro Roman și pro Iliescu își încep ostilitățile, care se acutizează pe zi ce trece, culminînd cu recenta confruntare din cadrul Convenției F.S.N., unde Roman cîștigă, preluînd unele din pozițiile Pieței Universității și ajungînd chiar să scandeze „jos comunismul”. Supărați — ca Văcaru pe sat — cei din fracțiunea învinsă dau fuga la Parlament și încep să-și fluture demisiile din Front și să devină, brusc, independenți. Dar aceste lucruri tîrî de bucatăria internă a respectivului partid, care de la început a fost pus mai degrabă pe capătulă, decît pe apărarea interesului public. Însă în momentul cînd Frontul devine calul Troian, cu ajutorul căruia partidele comuniste, ultranationaliste ca P.R.M. și P.S.M. reușesc să se strecoare în mod fraudulos în Parlament, Frontul devine, din cauzator al dezastrului economic, un adevărat pericol public, împotriva căruia trebuie luate de urgență măsuri legislative.

În acest moment, dezertările din Front sînt în toi și se pare că vor continua, lucru ce creează imense dificultăți obiectivității televiziunii noastre pro frontiste. De fapt, așteptăm cu deosebit interes să vedem împotriva căreia fracțiuni a Frontului își va lansa Cornelius Roșianu zîmbetul său plin de subînțele-sură... Pînă atunci, în Front continuă ciocnirile, ambuscadele, luptele deschise sau de culise, atacurile, retragerile și dezertările... ca pe front.

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

Cînd s-a îmbolnăvit Stalin, difuzoarele din barăci anunțau din oră în oră buletinele despre starea sănătății conducătorului statului sovietic. Eram la curent toți cu evoluția bolii lui. În noaptea de 2/3 martie 1953, eu fiind de serviciu pe baracă, brigadierul Bajanschi mi-a pus în vedere că dacă se anunță moartea lui Stalin să-l trezesc. La auzul comunicatului care vestea moartea lui Stalin l-am trezit. A strigat deșteptarea, a aprins lumina și a ordonat că în loc de tîmbe să aprindă fiecare cite o țigară de mahorcă. Au început uralele și veselia. Nu s-a mai putut dormi pînă la ora 6, cînd brigăzile au ieșit la lucru. În tot lagărul era o zarvă mare, toți își manifestau bucuria că a murit dictatorul. Caralii păreau ploați. „Trăiască libertatea”, strigau unii. Peste tot ardeau lumini. Făcea impresia să s-a schimbat ceva în viața lagărului. Speranța că s-a apropiat ziua eliberării încolțise în sufletele tuturor. Cea mai întunecată epocă din istoria omenirii se încheiase. O robie și o teroare mai mare ca în Rusia condusă de Stalin n-a cunoscut istoria niciodată. De aceea, ziua de 3 martie 1953 a însemnat pentru cele 42 de milioane de deținuți din lagărele sovietice sfîrșitul unei epoci pe care istoria o va condamna întotdeauna (s.n.).

Din această zi atitudinea deținuților vorcuteni s-a schimbat radical. Cînd un ofițer sau caraliu încerca să ridice tonul față de un deținut, replica venea fără întîrziere: „S-a terminat cu epoca Stalin”. Administrația lagărului își dădea seama de situație și ținuta dură de mai înainte a început să se schimbe. Ofițerii politici au început să devină mîeroși și să arate că știu să se comporte omenește. Pînă la moartea lui Stalin, imediat ce se termina masa de seară, ușile barăcilor erau încuiate cu lacăte și nimeni nu mai avea voie să iasă afară. Deci, era închisoare în închisoare. Odată încuiate ușile, se stingeau luminile și înceta orice activitate.

După moartea lui Stalin ușile au început să se încuie mai rar. Toți așteptau schimbări, atît administrația cît și deținuții, mai ales.

Pe la sfîrșitul lunii martie, începutul lui aprilie s-a înregistrat în lagărul de la mina 6 o adevărată noapte a Sfîntului Bartolomeu. Echipa de cîte trei inși, cel din mijloc cu mască albă, iar cei doi încadrîndu-l în negru, intrau în barăci și ordonau: „Fiecare se culcă în patul lui. Nu se uită nici la dreapta, nici la stînga”. Mascarii se duceau întins la patul fixat

de ei și cei în alb îl loveau în cap pronunțînd: „Moarte trădătorilor”. După ce-i omorau pe toți cei fixați de ei păreau baraca. S-a dat alarma și toate cadavrele au fost transportate la poarta lagărului. Nimeni nu a putut stabili cîtă au fost omorîți. Cei rămași în barăcile unde fuseseră omorîți „trădătorii” erau îngroziți. Nimeni nu vorbea nimic.

Desigur că administrația lagărului a știut căi au fost omorîți. Se zvonea că numărul lor s-ar fi ridicat la 300. Sub denumirea de trădători, cercurile ucrainiene spuneau că este vorba de turnători.

Cît am mai stat la mina 6, pînă în 1954, nu s-a auzit să fi fost descoperit vreunul dintre autorii masacrului.

Activitatea ofițerilor politici fusese paralizată. Cînd îl vedeau deținuții prin lagăr îi ocoleau. Nimeni nu vroia să stea de vorbă cu ei deoarece se temeau să nu-i considere turnători. Brigadierii, deseanticii și maredecii, care erau chemați de regulă să primeau dispoziții de la conducerea lagărelor, refuzau să se prezinte la ștab. Stăteau de vorbă numai cu inginerii de la mină și tehnicienii respectivi. Activitatea politică se redusese la zero. Gardienii care făceau numărătoreala seara și dimineața și erau de o brutalitate înspăimîntătoare, deveniseră acum un fel de miei blînzi. Masacrul din noaptea Sfîntului Bartolomeu ca și moartea lui Stalin făcuse ca viața lagărului să nu mai fie un adevărat iad. Se comunicau la radio numirile și schimbările din guvern, noile măsuri luate de Malenkov și echipa sa, precum și diferitele decrete ce apăreau zilnic în ziare și la radio.

Noii conducători căutau să mai indulcească viața, după cei 36 de ani de dictatură stalinistă. Autoritatea lor scăzuse mult. O pierdere generală s-a observat în viața lagărelor. Intelectualii din lagărul minei 6 se adunau după naționalități și discutau mersul evenimentelor. Circula fel de fel de zvonuri, care mai de care mai năstrușnice. Foștii condamnați politici ce aveau domiciliu obligatoriu în preajma lagărelor nu țineau la curent cu viața politică a țării. Un grup de evrei, în frunte cu profesorul universitar moscovit Polonski, se adunau în spitalul lagărului și comentau, în legea lor, mersul lucrurilor obștești. Eu însă nu aveam curajul vreunei acțiuni. Cei din țările baltice, din Ucraina de vest și nemții erau ceva mai activi — nemții, fiind cetățeni străini evitau ca discuțiile lor să iasă din cercurile germane. Personalități proeminente printre deținuți nu se prea aflau în lagărul nostru. Singurul om politic, fost deputat în Parlamentul român era ucrainianul Gheorghe Serbeniuc din Bucovina de Nord. El ținea legături mai mult cu ucrainenii din vest, pe care îi îndruma în problemele politice.

Izbucnește marea grevă

Prin lunile iunie-iulie ne-a adus cineva vești că postul de radio Europa Liberă ar fi anunțat că deținuții din lagărele de pedeapsă de la Narilsk din Siberia ar fi declarat grevă. Vestea era transmisă de niște muncitori liberi, care lucrau în mină împreună cu deținuții. Li s-au transmis veștile acestea mai multe zile. Se dădeau date și nume. În lagărul minei 6, însă, nu se observa nici o mișcare. În acest timp o brigadă de cale ferată de la lagărul minei 6 lucra la podul de pe riul Vorkuta, între minele 6 și 7. În partea opusă lucra o brigadă de la mina 7. Într-o zi membrii brigăzii au fost martorii următoarei scene: un tren, cu vreo 30 de vagoane, ce venea dinspre orașul Vorkuta, în apropiere de pod, a încetinit mersul. Din vagoane au început să strige: „Libertate băieți! Noi luptăm pentru libertate. Venim de la Narilsk. Trăiască libertatea”. Din toate vagoanele se auzeau aceleași lozinci. Trenul a plecat spre lagărul minei 7. Oamenii din brigada noastră au încetat lucrul. Era cam ora 13. Au venit în lagăr cu trei ore mai devreme povestind tuturor cele ce auziseră la podul de pe riul Vorkuta. A doua zi, cînd au ieșit minierii schimbului din mină, li s-a cerut să execute o muncă suplimentară, la descărcarea mai multor vagoane cu lemne, aduse pentru consolidarea minei. Unii s-au apropiat de vagoane. Au observat că destinația vagoanelor era mina 7. Mecanicul care condusese trenul se adresează celor ce se apropiaseră să descare vagoanele cu următoarele cuvinte: „Cei de la mina 7 se luptă pentru libertatea noastră și voi le înfigeți cuțitul în spate. Acolo e grevă”. Imediat s-a transmis din om în om cele anunțate de mecanic. S-au încolonat toți minierii schimbului I, au venit la poartă și au cerut să fie trimiși la lagăr, întrucît ei și-au terminat misiunea.

Sosiți în lagăr au anunțat peste tot cele petrecute la mină. În același timp naradnicii (cei ce conduceau pe deținuți la muncă), au primit dispoziții de la prietenii lor de la mina 7, ca să-i urmeze în privința declarării grevei. Veștile au fost aduse de cetățeni liberi, foști deținuți, cu domiciliu obligatoriu în vecinătatea minei. Din acea zi nimeni n-a mai ieșit la lucru. S-au format, în lagăre, comitete de grevă, care și-au luat răspunderea ordinii interne. Centrul grevelor era la mina 7. Fiecare lagăr comunica cu cei de la mina 7.

(va urma)

PUBLICITATE ♦ PUBLICITATE ♦ PUBLICITATE PUBLICITATE

PIERDERI

o Pierdut cățelușă Pincher pitic, negru. Recompensă, telefon 41 61 43, fam. Boidea.

(545)

• Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de I.R.E. Sibiu, pe numele Manea Gheorghe. O declar nulă.

(549)

• Pierdut contract de închiriere, eliberat de E.G.C.L. Cisnădie, pe numele Popică Dumitru. Il declar nul.

(548)

• Pierdut legitimație, eliberată de G.S. „Libertatea”, pe numele Ban Adrian. O declar nulă.

(550)

• Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de Direcția de telecomunicații, pe numele Neagoe Stela. O declar nulă.

(555)

CERERE DE SERVICIU

• Căutăm femeie îngrijire fetiță de 4 ani. Telefon 43 55 95.

(PG)

VINZARI

• Vind caroserie și șasiu ARO 244 — noi. Tel. 41 77 10.

• Vind rulotă dotată pentru comerț 7 m.p., chioșc metalic melaminat 8 m.p., microbuz VW pentru persoane și marfă, autoturism Mitubishi Colt din 1983, înscris în circulație, consum 5 l/100 km. Telefon 43 16 08.

(554)

• Vind videorecorder Hi-Fi stereo Saba cu două viteze (SP, LP), performanțe — nou. Telefon 92/41 37 54.

(541)

• Vind WV Bus, înscris în circulație 1981, transport marfă și persoane. Telefon 43 09 38.

(MP)

SCHIMB DE LOCUINȚĂ

• Schimb locuință I.L.L. — două camere, bucatărie, hol, baie, cămară, singur în curte, cartier Gușterița, str. Frasinului nr. 5, orele 11—17.

(559)

DIVERSE

„BRAVO” S.A., organizează excursii la ISTANBUL în 8, 15, 21, 29 aprilie 1992; CHINA — BEIJING, SHANGHAI; THAILANDA — BANGKOK, în aprilie, mai, iunie, 1992. Telefon 42 77 02, 43 42 54.

(502)

ȘCOALA DE ȘOFERI „ALLDO” face înscrieri pentru seria lunii aprilie, la sediul din str. Oituz nr. 31, de luni pînă vineri, între orele 11—17.

Se asigură:

- instruire practică;
- legislație rutieră;
- mecanică;
- prim-ajutor.

Prețul școlii în avantajul dumneavoastră!

Relații suplimentare la telefon 42 45 33, între orele 15—21.

(461)

G.C. „BRINDUȘA” vinde pe bază de comandă:

- televizoare color NEL;
- frigidere, congelatoare;
- mașini de spălat automate, combină frigorifică compusă din congelator cu 4 sertare și frigider, capacitate 260 litri.

Telefon 44 33 95.

(551)

ANIVERSARE

Astăzi, 2 aprilie, se adaugă la constelația vieții tale cea de-a 18-a stea, și, eu, îți urez, dragul meu CRISTI, „La mulți ani!”, fericire și îndeplinirea tuturor dorințelor.

„Doresc ca viața ta să fie Trăită-n flori și bucurii
A lor petale să-ți deschidă
Un drum de vis și fericiri”

(PG) Claudia

MATRIMONIALE

Tinăr, 35 ani, 1,73/73, frumuseț cu studii superioare dorește cunoștință cu fete cu ochi albaștri, creștine, pentru prietenie eventual, căsătorie — din dragoste.

Informații G.P. 817, O.P. 8, Sibiu.

(542)

DECES

Sîntem alături de prietenul nostru Ioan Barb, la greaua durere, pricinuită de decesul soției sale,

ISTINA BARB

— 46 ani —

Sincere condoleanțe!

Fam. Oprean Valer și Maria

(PG)

COMEMORARE

După 70 zile de neîntreprupte lacrimi și dor, familiile: col. (r) Atanase Gheorghe, prof. Atanase Zenaida cu fiul Horia (Baia Mare) și prof. Atanase Marius cu soția Lucia și fiica Gee din Canada, anunță și invită a lua parte la slujba religioasă de comemorare, ce se va oficia la biserică din str. Lungă, Sibiu, sim-bătă, 4 aprilie 1992, ora 13, pe toate rudele și cunoștințele aceleia care a fost o distinsă soție, mamă și bunică

MINODORA ATANASE

(născută BUCUR)

trecută în viața fără întoarcere la 25 ian. 1992.

(552)

S. C. „CONSOFT — COMPUTER” SIBIU

VINDE cu livrare imediată:

- mașini electronice de scris tip SHARP;
- imprimante format A3 și A4 pentru calculatoare;
- microcalculatoare compatibile IBM-PC (AF/XT);
- copiatoare tip SHARP.

Informații suplimentare la sediul firmei din Sibiu, str. Crișanei 14, telefon 41 81 55, 41 78 55.

(147)

Centrul de Consultanță, Instruire și Inginerie SOFTWARE

„CONSOFT — COMPUTER” SIBIU

ORGANIZEAZĂ începînd cu data de 13 aprilie 1992, următoarele forme de pregătire informatică:

1. CURS DE SPECIALIZARE POSTUNIVERSITARĂ pentru programatori microcalculatoare compatibile IBM-PC, cu durata de școlarizare de 12 săptămîni;

2. CURS DE SPECIALIZARE POSTLICEAL pentru programatori asistenți la microcalculatoare compatibile IBM-PC, cu durata de școlarizare de 12 săptămîni;

3. CURS PENTRU UTILIZATORI MICROCALCULATOARE compatibile IBM-PC, cu durata de școlarizare de 6 săptămîni.

După finalizarea cursurilor, absolvenților li se vor elibera CERTIFICATE DE SPECIALIZARE în informatică sub egida Ministerului Învățămîntului și Științei.

Înscrieri se fac la sediul societății din Sibiu, str. Crișanei nr. 14, telefon 41 78 55 sau 41 81 55.

(149)

PROGRAM

JOI, 2 aprilie 1992

10.00 Actualități. • Meteo.
10.20 Calendarul zilei. 10.30
Worldnet. Ușia, 12.10 Ora de
muzică. 13.00 Oameni de în-
gă noi. 13.30 Jazz-magazin.
14.00 Actualități. • Meteo. 14.

20 Audio-vizual studio. 14.50
Preuniversitară. 15.30 Tele-
școala. 16.00 Muzica pentru
toți. 16.30 Forum. 17.00 Actua-
lități. 17.05 Repere moldave.
17.35 Drumuri în memorie.
18.00 Virstele peliculei... 19.00
Studioul economic. 19.30 De-
sene animate „Alice în Țara
Minunilor”. 20.00 Actualități.
20.35 Sport. 20.45 Film serial.
„Dallas”, ep. 115. 21.40 În fa-
ța națiunii. 22.05 Reflecții ru-
tiere. 22.20 Recital. 22.40 Na-
vetiștii hulei (ultima parte).
23.15 Cronica Parlamentului.
• Actualități. 23.45 Stadion.
0.10 Închiderea programului.

DACIA SERVICE Sibiu

ANUNȚĂ pe toți cei interesați că pune în vinzare gama de autoturisme:

- Dacia 1310 Berlină;
- Dacia 1310 Break;
- Dacia 1410 Sport;
- Dacia 1325 Liberta;
- Dacia 1304 Pick-up;
- Dacia 1304 platformă
- Olcit Club;
- Olcit Club 11 R;
- Olcit Club 11 RL;
- Olcit Club 11 E — utilitară;
- Olcit Club TRS 12.

De asemenea, mai pune în vinzare gama de remorci:

Pentru Dacia:

- Remo 500 A.I. — Satu Mare;
- R.M. 300 — Mirșa

Pentru ARO:

- Remo 1 000 A.I. — Satu Mare.

Pentru remorci prețurile sînt negocia-bile.

Cumpărătorii se pot adresa pentru solici-tări la orice tip și culoare la unitatea noas-tră DACIA SERVICE din Șos. Alba Iulia nr. 69 (Aeroport).

Asistența tehnică în garanție și post-ga-ranție se asigură cu prioritate prin unitățile DACIA SERVICE.

Informații la telefon 92/41 31 23, fax 41 30 11.

(148)

ROMSILVA R. A. — FILIALA TERITORIALA SIBIU

face apel la toți cetățenii județului, în special la tineret, de a contribui la ocrotirea și paza „auru-lui verde”, în cadrul acțiunii „Luna pădurii”, ce se desfășoară în perioada 15 martie — 15 aprilie, prin participarea la unele lucrări de îngrijire și cultura pădurilor, împăduriri, presum și prin res-pectarea unor norme de prevenire și stingere a in-cendiilor de pădure, ca:

— accesul turiștilor în pădure se va face numai pe traseele marcate, drumurile forestiere fiind în-chise circulației publice;

— fumatul și focul în pădure este interzis;

— arderea ierburilor uscate și a resturilor lem-noase de pe terenurile învecinate cu pădurea este interzisă la o distanță mai mică de 300 metri de liziera pădurii;

— agenții economici, precum și celelalte unități ce își desfășoară activitatea în interiorul fondului forestier sau în imediata apropiere a acestuia sînt obligate, conform legii, să ia propriile măsuri de prevenire și stingere a incendiilor de pădure;

— obligația legală a tuturor cetățenilor de a contribui la stingerea oricărui început de incendii de pădure și anunțarea imediată a organelor sil-vice, a organelor de pompieri și de poliție.

CONDUCEREA FILIALEI

— 110 —

Firma „HERCULES” Sibiu

str. Costache Negruzzi nr. 8,

telefon 92/43 24 11,

efectuează săptămînal transport de persoane România — Germania și retur.

Firma facilitează obținerea asigurării me-dicale;

— 39 —